

Otázka: Německý boxer

Předmět: Biologie

Přidal(a): danamo

SEMINÁRNÍ PRÁCE Z BIOLOGIE

Téma: NĚMECKÝ BOXER

Autor: Tomáš Kopecký

Ročník Studia: Septima

Škola: Gymnázium Cheb, Nerudova 7, Cheb

Kraj: Karlovarský

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto seminární práci vypracovala samostatně a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu. Postup při zpracování a dalším nakládání s prací je v souladu se zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) v platném znění.

Anotace

Ve své práci jsem se zaměřil na německého boxera. Stručně jsem popsal historii plemene a plemenný standart. Dále jsem uvedl rady a informace o výcviku, výchově a péči.

Obsah

1. Historie plemene
 - 1.1. Prapředci Boxera
 - 1.2. Příímí předci Boxera
 - 1.3. Boxer
2. Plemenný standard.
 - 2.1. Všeobecný popis
 - 2.2. Důležité proporce
 - 2.3. Chování a povaha
 - 2.4. Hlava
 - 2.5. Končetiny a pohyb

- 2.6. Zbarvení
- 2.7. Velikost a hmotnost
- 3. Péče
 - 3.1. Výchova a výcvik
 - 3.2. Péče o zevnějšek
 - 3.2.1. Péče o srst
 - 3.2.2. Péče o uši
 - 3.2.3. Péče o drápy
 - 3.3. Krmení

Závěr

Seznam použitých zdrojů

Tištěná literatura:

Elektronické zdroje:

Obrázková příloha.

Úvod

Téma německý boxer jsem si zvolil z důvodu, že psy mám rád a hlavně sám mám dva boxery doma. V této práci bych chtěl informovat o vzniku tohoto plemene a informovat laiky o tom jaké práce, nejen u boxera, je spojena spolu s pořízením psa.

1. Historie plemene

Německý boxer se řadí dle klasifikace FCI (mezinárodní kynologická federace) do skupiny 2. Pinčové a knírači, molosská plemena, švýcarští salašnickí psi a jiná plemena. 2.1. - molossoidní plemena - dogovití psi - se zkouškou z výkonu.

1.1. Prapředci Boxera

Molossové jsou velcí psi budící respekt a z toho důvodu se nyní, především v Evropě, setkáváme s kontroverzním přístupem k nim. Mezi molosy se například řadí dogy, mastifové, ale i buldoci. Mezi příčiny nepochopení může patřit veliký strach ze psů, zkreslené informace o plemenech a neukázněnost některých majitelů.

Název molossové vychází z názvu řeckého kmene Molossů. Právě zde byly zaznamenány první zmínky o takto velikých psech. Ale jejich původ je asijský. Sahá až k tibetským mastifům, což by mělo být jedno z nejstarších plemen. To ovšem zaniklo ještě dávno před naším letopočtem. Traduje se, že to byli, mohutní psi, se silnými kostmi a velkou hlavou se zkráceným čumákem. Potomci těchto psů, nejčastěji byly využívány asyrské dogy, se do Evropy, konkrétně do Řecka, měli dostat spolu s vojsky perského vládce Xerxa (přibližně 500 před Kristem), jejich psi dosahovali výšky kolem 70 cm. Právě členové kmene Molossů měli ukrást Peršanům jejich psy a ty dále speciálně trénovat a šlechtit. Tento kmen údajně patřil mezi špičkové „kynology“ té doby, samy chovali velké psy, ale spíše salašnické než válečné, ovšem špičkově vycvičené.

Molossové se následně stali velmi oblíbenými jak u řecké tak i následně u římské aristokracie. A byly to právě Římané, kdo se zasloužil o veliký rozmach molossoidních psů. Jelikož je využívali jako psy válečné tak i jako domácí mazlíčky. Tito psy se na dobytých územích dále křížil s tamějšími bojovými psy, výběr byl velmi pečlivý a uvážený. To dávalo za vznik novým plemenům.

1.2. Přímí předci Boxera

Mezi přímé předky boxera se řadí takzvaný býkohryzové, konkrétně brabantický a gdaňský. Byli to středověcí daviči, sloužící k lovu divoké zvěře. Byli podsadité postavy, měli širokou a krátkou tlamu s obrovskými zuby. Svoje přednosti využívali k držení štvané zvěře za mulec či ryj. Další předkem byl anglický buldok starého typu. Tyto psi byli mohutnější a větší než angličtí buldoci dnes, byli spíše podobnější dnešním americkým buldokům.

V pozdějších dobách byli býkohryzové, používáni na zápasy se zvířaty, odtud jejich název, tak i pro boje psů mezi sebou. Ale tito velcí býkohryzové byli následně pro boje s býky nevyužíváni a to hlavně z důvodů jejich veliké výšky a mohutnosti, což jim znemožňovalo uhýbat před kopyty a rohy býků. Pro jejich dovednost býka udržet a dopravit do ohrady si je jako své pomocníky velmi oblíbili řezníci.

1.3. Boxer

Posléze nebyli předci boxerů už tolik využíváni při práci, ale už jen jako společníci, a jejich chov začal upadat. Naštěstí se spojilo několik významných německých chovatelů a v roce 1895 založil v Mnichově první chovatelský klub boxerů, Boxerclub. Po prvních výstavách, kam byli boxeři připuštěni, vznikl v roce 1897 Německý klub boxerů, Deutsche Boxer-Club, který měl svou pobočku i v českých zemích. Následně začala být sepisována první plemenná kniha, obsahující první standart boxera. Standart je písemný popis, jak by se měl jevit ideální příklad plemene. Takový dokument schválený klubem se stává měřítkem, jehož by se měli držet chovatelé i rozhodčí. Tento standard byl převážně založen na čtyřech nejúspěšnějších jedincích té doby, byli to dva psi a dvě feny.

Během první světové války byl boxer vybrán jako pes číslo pro německou armádu. Sloužili jako poslíčci a psi váleční. Jejich úkolů bylo mnoho, například sloužili jako hlídači, strážci a vyhledávači min i zraněných vojáků. Do války byla povolána většina použitelných boxerů, mezi prvními šampióni, jelikož titul šampióna vyžadoval také psa tělesně zdatného s pracovními schopnostmi. Mnoho psů bohužel během války zahynulo, mluví se až o tisících.

I za druhé světové války byl německý boxer využíván v armádě. Ovšem už nebyl číslem jedna, na pomyslném trůnu v oblibě u armády ho vystřídal německý ovčák. I zde byli boxeři cvičeni jako poslíčci, hlavní důvodem byla schopnost pracovat ve zmatku střelby. Ale byli například, též využíváni jako strážní psi v koncentračních táborech.

Po druhé světové válce nastal opravdový rozmach boxera po světě. Američtí vojáci umístění v Německu se do boxera zamilovali a rozšířili jeho slabý chov v USA, následně se poté rozšířil do téměř celého světa.

Od boxera jako služebního psa je odpouštěno a to z důvodu silné fixace na jednoho člověka či úzkou skupinu lidí, místo něj se využívají ovčáci, jelikož mají práh této fixace snížený.

2. Plemenný standard

Boxer se dle klasifikace FCI (Mezinárodní kynologická federace) řadí do druhé skupiny, což znamená mezi knírače, pinče, molossoidní plemena a salašnické psy. Konkrétně mezi molossy se zkouškou z výkonu. Boxer jako takový je považován za mladší plemeno, jelikož jeho první mezinárodně uznávaný standart byl vydán až roku 1904.

Plemenný standard, jak již jsem psal, je soubor pravidel, jakým by se měli rozhodčí a chovatelé řídit a s jeho pomocí se určuje, kdo bude vpuštěn do chovu či nikoliv.

V dnešní době je základem standardů jednotlivých zemí, plemenný standart německého boxera FCI č.144 z 8. června 1990. Jednotlivé země si mohou pravidla upravovat, tak aby více vyhovovali jejich tradicím a požadavkům.

Dříve by boxer vídán s kupírovanýma ušima a ocasem. Dnes je to zakázáno ve všech civilizovaných zemích a je to bráno jako týrání zvířat.

2.1. Všeobecný popis

Boxer je středně velký, hladkosrstý pes pevné kvadratické stavby těla se silnými kostmi svalstvo je suché, silně vyvinuté a plasticky se rýsuje pod kůží. Pohyb je živý, plný síly a ušlechtilosti. Boxer musí být dostatečně zavalitý a plný síly, nesmí vypadat jako hubený nebo příliš lehký pes.

2.2. Důležité proporce

Délka těla k výšce v kohoutku: Formát je čtvercový, to znamená, že linie spojující vodorovný hřbet a kolmice spuštěné z přídě plece a ze sedacího hrbolu tvoří čtverec.

Hloubka hrudníku k výšce v kohoutku: Hrudní kost na úrovni lokte. Hloubka hrudníku se rovná polovině výšky v kohoutku.

Délka nosního hřbetu k výšce hlavy: Délka nosního hřbetu se má k délce mozkovny v poměru 1:2 (měřeno od špičky čenichu k vnitřnímu koutku oka k týlnímu hrbolu).

2.3. Chování a povaha

Boxer musí mít silné nervy, sebevědomí, být klidný a vyrovnaný. Jeho povaha vyžaduje důslednost a dobrou péči. Jeho přítulnost a věrnost pánovi i celému domu, jeho ostražitost a neohrožená odvaha před protivníkem jsou známy už od starověku. Vůči rodině je naprosto spolehlivý, ale vůči cizím nesmlouvavý, je přátelský a bujný při hře, ale neohrožený ve vážných situacích. Díky své ochotě podřídit se, své ostrosti, odvaze a čichovým schopnostem je velmi použitelný jako služební plemeno, ale je také velmi vhodný jako rodinný pes, kde zastává úlohu hlídače, obránce i služebního psa. Jeho povaha je bodrá, nezná faleš a úskoky ani ve vysokém věku.

Vady u povahy jsou agresivita, zlomyslnost, úskočnost, nespolehlivost, zbabělost a nedostatek temperamentu.

2.4. Hlava

Boxer musí mít správný výraz, dobrý poměr hlavy k tělu, která nesmí být ani příliš lehká, ani těžká. Čenichové partie musí být co nejširší a nejmohutnější. Krása hlavy spočívá v harmonickém poměru mezi čenichem a mozkovnou. Ať se na hlavu pohlíží z kteréhokoliv směru. Čenichové partie vždy musí mít správný poměr k mozkovně, nikdy nesmí působit malá. Přirozeně se tvoří vrásky na čele a mezi ušima. Tmavá maska se omezuje na čenichovou partii a musí být výrazná a zřetelně se odlišovat od barvy hlavy, aby obličej nepůsobil příliš temně.

Mezi vadu je řazeno například nedostatek ušlechtilosti a výrazu, tmavý obličej, pinči nebo buldočí hlava, vadné postavení zubů a špatně směřované uši.

2.5. Končetiny a pohyb

Horní končetiny musí být úplně rovné a rovnoběžné se silnými kostmi. Mezi vady se řadí tak zvaný Francouzský postoj, to je rozbíhavý postoj předních končetin, pes jakoby strká lokty „pod sebe“, nohy jsou vytočené a tlapky směřují ven.

Dolní končetiny musí být velmi silně osvalené, svalstvo by mělo být tvrdé, plasticky vystupující.

Mezi vady patří například málo osvalené končetiny a ploché nesevřené tlapy.

Pohyb musí být živý, plný síly a ušlechtilosti. Jako vady jsou brány kolísání, mimochod a strmost.

2.6. Zbarvení

Zlaté nebo žíhané, v různých odstínech. Masky tmavá až uhlově černá. Žíhání musí být jasně čitelné s rozdílným odstínem základní barvy. Bílá barva může pokrývat maximálně jednu třetinu těla.

Vady jsou nevybarvená maska, přílišně na sobě natěsnané žíhání nebo žíhání špatně znatelné, bílá hlava.

2.7. Velikost a hmotnost

Psi mají mít 57 cm až 63 cm v kohoutku. Při kohoutkové výšce na 60 cm by měli vážit nad 30 kg. Psi musejí mít zjevně normální varlata, obě plně sestoupená v šourku.

Feny měří od 53 cm do 59 cm v kohoutku. Při výšce 56 cm v kohoutku by měly vážit nad 25 kg.

3. Péče

O všechny psy je potřeba pečovat, tím je myšleno, nejen starat se o jeho potravu, srst a zdraví. Ale také starat se o jeho výcvik a výchovu.

3.1. Výchova a výcvik

Říká se, že žít s nevytvořeným psem je jako vlastnit klavír, ale neumět na něj hrát – je hezký na pohled, ale nedělá více, než že přináší potěšení z vlastnictví. Pak zkusíte brát hodiny klavíru a náhle nástroj ožije a zrodí magický zvuk a rytmus, který rozezpívá vaše srdce a roztančí vaše

tělo. U boxerů tato poučka platí dvojnásob, vděčíme za to jejich přirozené inteligenci a temperamentu.

Správná výchova je základem výcviku, nejlepší je s ní začít už od štěněte. Ani u dospělých psů to není nemožné, ale pochopitelně to je těžší než u mladých. Pokud si pes už v mládí neosvojí základní návyky, začne si vytvářet různé zlovyky a špatné chování. Tomu by se dalo předejít, kdyby byl pes už od malička vychováván a připravován na výcvik. A nemusí to hned být výcvik zakončený zkouškou z výkonu, ale jen základní povely, které psu dají alespoň nějakou morálku a disciplínu. U výchovy i výcviku je důležitá trpělivost a důslednost, spolu s odhodláním, že u psa toho můžeme dosáhnout.

Jak již jsem naznačil, výcvik se u psů rozděluje na dva typy, základní a kynologický.

Základní učí nejjednodušší povely, typu přivolání. Člověk je může naučit psa sám, ale pro začátečníky se doporučuje navštívit kynologickou organizace, aby mu zkušenější psovodi mohli poradit a pomoci s výcvikem.

Výcvik kynologický je většinou zakončen zkouškou z výkonu, nebo přinejmenším se na ní trénuje. Tento způsob výcviku je pro boxery vhodnější a to z důvodu jejich vývoje. Jelikož byli využíváni jako psi služební a pracovní. Kynologické zkoušky z výkonu vycházejí z dovedností, které by měli služební psi ovládat. Začátečníci by neměli zkoušet provádět tento výcvik sami, bez dozoru a pomoci zkušených psovodů. I z důvodů, že tito lidé mají mnoho zkušeností a rozeznávají různé typy psích povah, a vědí, jak se s nimi nejlépe pracuje.

3.2. Péče o zevnějšek

3.2.1. Péče o srst

Boxer, vzhledem ke své krátké srsti o ni nevyžaduje žádnou zvláštní či speciální péči. I přesto je třeba ho pravidelně kartáčovat. Jelikož kartáčováním se spolu s odumřelou srstí odstraní i prach a lupy. Popřípadě i zárodky různých kožních parazitů.

K péči o srst patří i koupání. Psi nepotřebují koupat tak často jako lidé, naopak časté koupání, může ohrozit zdraví kůže a lesk srsti. Odstraní totiž z chlupů důležitý ochranný tuk. Pro boxera je nejlepší koupání v teplém období v přírodním prostředí, ať už je to řeka, nebo rybník. U boxerů je zvláště nebezpečné koupání malého štěněte nebo dospělého psa, nemůže-li jeho srst pořádně vyschnout. Pak totiž hrozí podchlazení a onemocnění například zápal plic. Psa je proto

nejlepší koupat jen v nezbytně nutném případě.

3.2.2. Péče o uši

Uši psa se musí udržovat v čistotě. Dopomoci nám k tomu mohou speciální přípravky, ale lepší je obyčejná prevence pomocí vatových tampónů. Na rozdíl od člověka by se u psů měla nechávat malá vrstvička ušního mazu. Ten totiž funguje jako přirozená ochrana. Ale i přesto se do uší mohou dostat různí parazité, například roztoči. Boxeři bývají náchylní k ušním infekcím, proto je třeba dávat pozor na stav uší, pokud z nich vychází podivný zápach či se pes podezřele drbe kolem uší, je nejlepší způsobem řešení návštěva zvěrolékaře.

3.2.3. Péče o drápy

Péče o drápy je u psa velmi důležitá, jelikož pokud se drápy nechají příliš dlouhé, může zranit okolí i sebe. Dlouhé drápy se snáze vylomí a krvácí, nebo též způsobuje rozevření tlapy. V případě, že se pes často pohybuje po tvrdém povrchu jako je dlažba či beton, brousí si drápy sám. Ale nesmí se zapomenout, že psi došlapují pouze na čtyři prsty, proto se musí dbát na velikost drápu u pátého prstu. Pokud by se nechal přerůst, pes by ho mohl někde zaháknout a vylomit ho.

Při stříhání drápu je důležité poznat, kde začíná „živé maso“, což je část drápu, která je vyživována cévkou. Při stříhnutí do tohoto místa, se ne jenom spustí krvácení, ale taky je zde zakončení nervové soustavy, takže poškození tohoto místa je pro psa velmi bolestivé. Pokud člověk není dostatečně zručný nebo si na takový zákrok nevěří, v psích salónech nebo zvěrolékaři to udělají za vás.

3.3. Krmení

Dříve bylo zvykem krmit psy stejným jídlem jako jedli lidé. Někteří lidé to dělají dodnes, ale pro správné fungování psího organismu je potřeba správné rozložení živin a vitamínů, které je od člověka rozdílné. Proto je pro dobré živení psů nejlepší využívat granulovou stravu, která má již v sobě živiny ve správném poměru. V dnešní době se vyskytuje mnoho granulovaného krmení s různým složením, to je dáno tím, že například štěně ve vývinu potřebuje jiné složení živin než

starý pes a úplně jiné zase vyžaduje dospělý aktivní pes. I proto je velmi obtížné správnou stravu vybrat, ale je to velmi důležité pro správný chod organismu psa. Též je dobré občas stravu něčím zpestřit, například může do krmení přimíchat vývar či kusy masa. Jak již jsem psal, je důležité vybrat správně krmení, ale ne jenom co do období psa, ale i co do značky. Ne vždy je to nejdražší nutně to nejlepší, proto je dobré se před výběrem krmiva poradit s jiným zkušenými kynology, či si přečíst recenze krmiv.

Pro psa je nezbytně nutné, aby měl po celý den přístup k pitné, čisté vodě, která by měla být minimálně jednou denně vyměňována.

Velmi důležitá je i volba misek, měli by být polohovatelné, jelikož pro psy je nezdravé jíst z misek nízko umístěných, hrozí totiž torzo žaludku, které je u psů velmi běžné a nebezpečné zranění. Misek je taktéž důležité udržovat v čistotě, zabráníme tak šíření různých onemocnění a bakterií, které mohou být pro zdravý psů škodlivé.

Závěr

Popisoval jsem historii německého boxera, jeho plemenný standart ve zkrácené podobě, aby byl přístupný i laikům, což znamená, že jsem se snažil z něj vybrat pouze informace důležité pro širokou veřejnost. Dále jsem popisoval, jak by se mělo zacházet se štěnětem v případě výchovy a výcviku a také péči o jeho zevnějšek. Dále jsem se snažil poukázat na důležitost správného stravování a výběru krmiva.

Seznam použitých zdrojů

Tištěná literatura:

Edward Winston Cavanaugh; Německý boxer; Fortuna print

Herta F. Kraupa-Tuskanyová; Boxer; Vašut nakladatelství

Elektronické zdroje:

<http://peet-corso.cz/Czech/CaneCorso-Bak.prace.htm>

<http://boxerklub.cz/czech/standard.htm>

<http://boxer.hafici.cz/>

http://cs.wikipedia.org/wiki/N%C4%9Bmeck%C3%BD_boxer